

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-ik szám, hová a lap szellemi részét
illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DÍJA.

Egész évre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona.
Félévre 8 frt. v. 16 korona. 1 óra 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vásár- és ünnepnapokat.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Telefon szám: 9.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Telefon szám: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

HIRDETESI DIJAK:

Egy négyszög ccentiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereske-
dők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reclam sora
1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyitlertéri cikkek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

ELLENZÉK.

„Meg van elégedve?”

Megnugtató mindig az emberi
kedélyre, ha tapasztalni lehet, hogy
a rokon, a szomszéd, a jó barát, a
föllebbvaló, a nemzet, vagy a király
meg vannak valamivel elégedve.

Az olyan emberben, a ki megelé-
gedését bevallja, rendszerint meg van
a hajlam arra is, hogy az embertársának,
a barátjának, esetleg alantassának szin-
tén megszerezze a megelégedést.

Egy országra nézve az a legfon-
tosabb, ha maga a nemzet megelé-
dettnek vallhatja magát.

Az is mindenesetre igen fontos
dolog, ha egy ország uralkodója tesz
olyas kijelentést, hogy ő meg van
elégedve.

A királyok megelégedése igen
sokszor egyértelmű a népek megelé-
désével, mert az a király, a kinek
népei elégtelennek — ő maga sem
vallhatja be nyíltan az elégtelenséget,

Most tehát, mikor a magyar ki-
rály tesz ilyen kijelentést, bizonyára
komoly oka van rá, s boldognak
vallhatják magukat a népek, a kik az
ő alattvalói, mert hiszen azt már ta-
pasztalunk lehetett, hogy a magyarok
királya együtt érez népeivel és bizo-
nyára, nem fog megelégedésről beszélni,
ha népeit is nem láthatja megelé-
dettnek.

Ámde sokszor igen kérdéses, hogy
a királynak tulajdonított kijelentések
tárgyi alappal bírnak és főképp, hogy
valójában a királytól származnak-e?

Hogy ez sokszor csakugyan kér-
déses lehet, kiténik az előadandó esetből.

Tudvalevő dolog, hogy Bánffy
Dezső báró ennek a hétnak az elején
Bécsben időzött és kihallgatáson
volt a felségnél.

Ez alkalmával a miniszterelnök
kimerítő jeletnést tett (?) a politikai
helyzetéről.

A mint beavatottak tudni vélik
a király nagyon meg van elé-
gedve az egyházpolitikai ak-
ció újabb haladásával (?) an-
nál is inkább, mert a miniszterelnök
abban a helyzetben volt, (?) hogy ő
felségének az egész egyházpolitikai ak-
ció befejezését f. évi október ha-
vára jelezhetné, (?) a mikor az-
után majd a közigazgatási re-
formoknak ejtik sorát.

Eddig is bámultuk Bánffy Dezső
bárónak csodálatos ítélő és jóslási te-
hetségét, de, hogy még magát a ki-
rályt is fel tudja ültetni, ez ismét olyan
egyéni képesség a nemes báróban,
a melyről csak csodálattal emlékezh-
tünk meg.

Azt mondja, a nemes báró, hogy
az egyházpolitikai akció olyan szé-
pen halad, hogy októberre teljesen
befejezhető lesz.

Nem vitatkozunk a tétel felett,
csak arra vagyunk bátrak emlékeztet-
ni, hogy a főrendiház csak nem ré-
gen utasította vissza a vallás
szabad gyakorlatáról szóló törvénynek
a felekezeten kívüliiségről szóló
fejezetét, melyhez pedig a kormány
még most is ragaszkodik, mint elvi je-
lentőségű rendelkezéshez, ugyancsak
a főrendiház visszautasította a zsi-
dóvallás recepciójáról szóló törvény-
javaslatnak az áttérésre vonatkozó
fejezetét, a melyhez a kormány szin-
tén elvi okokból ragaszkodik.

Ez a két törvényjavaslat még a
négy hónapi szün idő után, tehát majd
szeptember végén kerülhet a képviselő-
házban újabb tárgyalás alá és juthat
onnan ismét a főrendek elé.

Már, hogy mikép lehetséges ezt a
műveletet olyképp hajtani végre sze-
ptember utólján, hogy október elsejére
az egész egyházpolitikai akció befe-
jezhető legyen — azt már csak Bán-
ffy Dezső báró képes megmondani, a
kit mióta kormány elnök lett — a
gondviselés még az ördögösség
mesterségébe is beavatott,

Mert legalább is ördögösség kell
ahhoz, hogy valaki elhitesse és épen
a királyllyal, hogy az egyházpolitikai
akció október elsejére teljesen befe-
jezve lesz és a törvényhozás nyugod-
tan hozzáfoghat a közigazgatási re-
formjavaslatok tárgyalásához.

A mi véges emberi elménk Bánffy
Dezső báró kalkulusaiba behatolni nem
lévén képes és kijelentéseinek őszin-
tességét és komolyságát megmérni sem
érezvén tehetséget magunkban, egy-
szerűen csodáljuk a benne a most kipat-
tant legujabb tehetséget és kíváncsiak
vagyunk arra, hogy mit fog mondani
majd a jóhiszemű király, ha október
elsején épen nem lesz befejezve az ak-
ció, hanem épen akkor indul meg újból.

Valljon meg fogja-e dicsérni Bán-
ffy Dezsőt most már a felültetés mes-
serségében való kiváló járatosságáért?

Politikai hir.

Négy és fél millió tulkiadás. A közös
kormány a júniusban egybelépő delegáció-
kat nagyon kellemetlen meglepetésben fogja
részesíteni. Eltekintve a hadügyi szükséglet
kerék négy millió forinttal való emelkedésé-
től, az 1893 ik évi zárszámadás, mint Bécsből
táviratozzák, négy és fél millió forintnyi tul-
kiadást fog feltüntetni, melyért indemnitást
fognak kérni. A tulkiadás a hadügyi költség-
vetést terheli, még pedig a csapatkiadások,
a természetbeni ellátás és a legénység élel-
mezésére vonatkozó budget-fejezeteket.

Bukás és deficit.

Bécsből jól értesült helyről kapja a
„M—g” a következő érdekes cikket:
Elég hihetetlenül hangzik bár, de így
áll a dolog, hogy „Kálnoky gróf bukását a
négy—millió hadügyi—deficit okozta.” A do-
log előzményeiről megbízható helyről vett
információim alapján a következőket ír-
hatom,

Május elsején adta meg a magyar kép-
viselőházban Bánffy Dezső báró miniszterel-
nök Terényi Lajos képviselő interpellációjára
a választ; május másodikán Kálnoky gróf
beadta lemondását és 3-án megjelent a Poll.
Corr. ismeretes cikke.

Bánffy Dezső bárónak ezen cikk kel-
lemetlen hatásának egyhiteése céljából csak
oly feltételt mellett engedtetett meg a kül-
ügyminiszterrel váltott jegyzékek felolvasása
ha belenyugszik abba, hogy Kálnoky gróf
tovább is megmarad hivatalába és a korona
ezen elhatározása a hivatalos lapban közlé-
tétetik.

„A magyar miniszterelnök minden fel-
tételt akceptált.

Ámde nem számítottak egy tényezőre,
az osztrák főurakra, a kiknek katolikus ér-
zelmei önk előtt is eléggé ismeretesek. Az
osztrák főurak viselkedése és magatartására,
miután nem egy főherceg velük szoros ba-
ráti viszonyban áll, udvari körökben igen
sokat, hogy ne mondjam, legtöbbet adnak.

Mikor Bánffy Dezső báró a magyar
képviselőházban fölolvasta a külügyminiszter
jegyzékét, ezek a főuri körök megdöbben-
tek és megütköztek azon hangon, a melyen Kál-
noky gróf, a kit pedig mindig hívták nek te-
kintettek, a szentszékről és annak nagyköve-
téről beszél.

Tanácskozássokra gyűltak egybe és ki-
fűzték a zászlót Kálnoky gróf ellen. A táma-
dásnak módját és eszközeit nem kellett so-
kára keresniök.

A koronának is és a közös miniszteri-
umoknak is régóta tudomásuk volt arról,
hogy Krieghammer bárónak nincsenek ren-
den a financiai és bizonyos aggodalommal
tekintettek a magyar delegáció tárgyalási
elé, mert tudták, hogy Kálnoky gróf iránt
nem a legrokonszenvesebb hangulat uralko-
dik, így tehát irányadó körökben első sorban
a delegációk nyugodt tárgyalásának bizto-
sítására törekedtek; a mit Bánffy Dezső
báró a külügyminiszterrel váltott jegyzékek
arán a magyar delegáció részéről kitalásba
is helyezett.

Az osztrák urak azonban épen séggyel
nem voltak megelégedve a megoldással és las-

sanként olyan hírek kezdettek nyilvánosságra
jutni, hogy osztrák delegáció fogja azt a
galibát megcsinálni, a melynek elkötésére
a magyarok akartak vállalkozni.

Ekkor már beavatott körökben tisztá-
ban voltak azzal, hogy Kálnoky állása meg-
van ingatva. Ezen forrásból meritettem tudó-
sításomat, midőn önnkel május 6-án, tehát
a bukás nyilvánosságra jutása előtt több
mint egy héttel közöltem, hogy Kálnoky me-
g van bukva.

Kálnoky grófnak tudomására jutott az
osztrák főuri körök elhatározása és a követ-
kezményekkel rögtön tisztán volt. Azonnal
legfelsőbb kihallgatásra jelentkezett és újból
benyújtotta a királynak lemondását, azzal az
indokolással, hogy az osztrák delegáció ré-
széről a legutóbbi politikai események követ-
keztében veszélyeztetve látja a hadügyi tul-
kiadások megszavazását.

Minthogy a politikai helyzet most a
lehető legnyugodtabb volt, a király inkább
belement a külügyi válságba és legnagyobb
megelégedéssel nyilatkoztatta Kálnoky áldozat-
készsége felett és változatlan bizalmának
nemesak ama bizonyos gyémántok által adott
kifejezést, hanem az által is, hogy a külügyi
miniszter által neki javaslatba hozott Gol-
chowski grófot, a kit személyesen csak alig
ismert, rögtön akceptálta, a nélkül, hogy
akár a magyar, akár az osztrák miniszterel-
nök véleményét vagy tanácsát kikérte volna.

A mi tehát Bánffy Dezső bárónak nem
sikert, az sikerült az osztrák főuraknak és
Krieghammer báró deficitjének — megbuk-
tatták Kálnoky grófot, aki azonban még so-
kára nem fog megszűnni politikai életünkre
nagy bafolyást gyakorolni, mert a korona
legtöbbes bizalmának birtokában van és
Goluchowski gróf is teljesen az ő nevelése.

Botrány Bécsben.

A táviratilag már említett botrányról
ma a következő részletes tudósítást adjuk:

Bécs, május 29.

Óriási izgatottság, nagyszabású botrá-
nyok közt történt ma meg a polgármester-
választás.

Öt órára volt kitérve a közsgtanács
ülése, de jóval ez idő előtt, százakra menő
tömeg gyűlt össze a városháznál, behatolva
az épületbe, elállva a folyosókat, az előcsar-
nokokat.

Hat óra felé már öt-hat ezer ember to-
longott a szép gotikus épületben.

Benn a tanácssteremben ezalatt megke-
zdődött a gyűlés.

Lueger Károly dr. alpolgármester el-
nököl.

Az első szavazásnál Lueger 67 szava-
zatot kapott, 64 szavazólap üres volt, a má-
sodik szavazásnál 68 szavazatot kapott, üres
volt 63 szavazólap.

A künnálló tömeg óriási lármával fo-
gadta egyes szavazások eredményének illető-
leg eredménytelenségének hírt és az izga-
tottság egyre nőtt.

Ekkor aztán a harmadik szavazásnál,
Lueger Károly dr. alpolgármester 70 szava-
zatot kapott és 58 szavazólap üres volt, 6
szavazólap Boschaura és 1 Billinge szolt.

Az eredmény kihirdetésekor a baloldal
és a karzat zajos tetszésnyilvánításban tört
ki. Lueger a karzatot csendre intette, mire
az ülést ¼ órára felfüggesztették.

A polgári (antiszemita) klub a szünet
alatt a fölött tanácskozott, hogy Lueger a
választást elfogadja-e vagy sem.

Az ülés megnyitása után Lueger kije-
lenti, hogy a választást nem fogadja el és el-
rendeli a további szavazást. Erre élénk vita
indult meg a fölött, vajjon a választás foly-
tatása a szabályoknak megfelel-e, minthogy
a közsgtanács rendtartás szerint a választás
el nem fogadása esetén 8 nap alatt új
választás rendelőndő el.

A vitában részt vesznek Gröbl dr., Rich-
ter dr. és Lueger dr. — Ez utóbbi kijelenti,
hogy az új választást azonnal megejtí. Az
ülés bezárására vonatkozó indítványt 80 sa-
vazattal 54 ellenében elvetik. A negyedik
szavazásnál Luegerre 65 szavazatot esett, 19
szavazólapot üresen adtak be, 1 Boschaura, 1
Billinge szolt. A többi közsgtanácsos kije-
lenti, hogy a választásban nem vesz részt.

Erre Lueger alpolgármester az ülést be-
zárja.

Ekkor kezdődtek meg künn azok a bot-
rányok, melyek szegényére váltak az u. n.
oszárszavazásoknak.

A fehér szegfűs és kék buzavirágos tö-
meg, már a harmadik szavazás eredményé-
nek kihirdetésekor iszonyu lármát csapott, —
zajosan kiáltozva:

— „Éljen Lueger! Le a zsidókkal.”

De a mikor megtudták, hogy a Lueger
nem fogadta el a választást, akkor tört ki
egész erejével a skandalum

„A gyűlésről távozó liberális közsgta-
nácsosokat megtámadták.” E öb csak e ki-
áltásokkal inzultálták őket:

— Le a zsidók szolgálai? Le a zsi-
dókkal.

„De azután botokkal támadták meg
őket, s ütötték, rugdalták őket.”

„Noske és Frauenbergerger közsgta-
nácsosokat érte legvehemensebben a támadók
dúhe.”

Az antiszemita „Volskblatt” külön ki-
adást rendezett, a melyben arra szólították
fel a polgárságot, „világosítsák ki a város
ablakait.” Ez azonban — csodálatosképpen —
nem történt meg.

Pénteken folytatják a polgármester vá-
lasztást s valószínűleg a botrányokat is.

Eladják a vasműveket.

A pénzügyminiszterium a „M—g” ér-
tesítése szerint az összes kincstári vasműve-
ket el akarja adni. A miniszterium az or-
szággyűlésnek egy régebbi határozata alap-
ján akarja koresztűlvinni ezt az eladást, mely
az eddig a magyar állam kezében levő nagy-
szabású iparvállalatokat magánkezekbe jut-
tatná.

A pénzügyminiszterium terve szerint
mindazok a vasművek és a velük kapcsola-
tos telepek, melyek Besztercebánya Kisga-
ram, Zólyombrezó, Libetbánya, Kabolyapo-
lyán és Tiszolcz határában fekszenek, be-
lefoglaltatnának az eladásban, együttevén 2¼
millió forint áron.

Az egyes vasművek árát a következő-
képpen állapították meg: Kisgaramon az
öntőműhely és edénygyár, a teleptől Zólyom-
brezói vezető keskeny vágányu vasúttal együtt
600,000 forint Zólyombrezón a vas- és aczél-
öntő-műhely, a cső- és lemezgyár, a hozzá-
tartozó pieszkói hengereművel és quatimechi
finom-lemezgyárral együtt 988,000 forint.

Libet-bányán a olvasztó, az öntő-
műhely és hozzátartozó vasköbányák 60,000 fo-
rint, valamint a libetbányai művekkel kap-
csolatban Besztercebányán a vasgyár és az
hozzátartozó gyártelep 80,000 forint, végül
pedig a Tiszolczon levő hatalmas vasgyár-
telep a hozzátartozó bányákkal és bányabe-
rendezéssel együtt 1 millió forint.

A pénzügyminiszterium már több hely-
ütt tett kísérletet mindegyik vasművek eladá-
sára, a nélkül azonban, hogy ez mindeddig
sikertült volna. Ha ez az eladás azonban mé-
gis sikertült és tényre válik, akkor a pén-
zügyminiszterium VII-ik főosztályának 16-ik
ügyosztályát, az ugynevezett vasműosztályt
felosztatják, illetőleg beolvassztják a bánya
osztályba, mely az eladás végleges lebonyo-
lítását elintézni fogja.

Történelmi emlékeink a kül-
földön.

Budapest, május 30.

A millenáris kiállítás igazgatósága uja-
ban Berlinből és Pétervárról kap az illető
uralkodók beleegyezésével a magyar törté-
nelemre vonatkozó tárgyakat.

A kereskedelmi miniszter annak idején
a külügyminiszterium, illetőleg a berlini
nagykövetség útján megkereste a porosz kor-
mányt, hogy a berlini Zeughausban őrzött
hadtörténelmi emlékekből a milleniumi kiál-
lításra adja kölcsön azokat, a melyek magyar
vonatkozásúak.

Most érkezett vissza a külügyminis-
terium útján a válasz, a mely tudatja, hogy
a porosz kormány II. Vilmos császár bele-
egyezésével az összes kívánt tárgyakat szíve-
sen átengedi, négynek a kivételével, a me-
lyek annyira törékenyek és részben megrom-
gdlódtak, hogy a leg gondosabb csomagolás
mellett is teljesen tönkremenének.

A többi nagyszámú és kincsekkel érő
emléket szívesen ideadják, s már a jövő év
januárjában Budapestre küldik.

Az orosz császár pétervári fegyvergyűj-
teményéből Rákóczy György disz kardját kér-
ték diplomáciai uton. A külügyminiszter
ugyancsak most küldötte le a pétervári nagy-
követ jelentését, mely szerint a császár bele-
egyezett, hogy Rákóczy György kardját köl-
csön adják a budapesti ezredes kiállításnak.

Az olaszországi Bapisranóban, a Szent-
Ferencziek leltárában őrzik Capistránói Szt.-
Jánosnak, Hunyady János hős fegyvertársa-

nak több eredeti levelét, melyekben a vitéz
Ferenccs-rendi harcos Hunyady csatáit írja le.

Ezeket a nagybecsű történelmi ada-
tokat tartalmazó s teljes szövegünkben még
ismeretlen leveleket iparkodik most a törté-
nelmi kiállítás megszerezni, hogy ezzel is
teljesebb tegye a Hunyadyak korára vonat-
kozó kiállítását.

Dániel Ernő kereskedelmi miniszter most
Vaszari Kolos herceggprimást kérte meg, hogy
járjon közbe a Ferencz rend generalisánál,
Aloysius és Parma atyánál, s eszközölje ki,
hogy a nagybecsű emlékeket engedje át a
kiállítás számára.

Emberestelke.

(Folytatás.)

Mondja csak atyafi, igaz, hogy ketek-
től nincs messze Törökország? közel sincs.
Ugy 3—4 napi járás ugy-e? Tudja földi, a
hogy vesszük. Vasuton ilyen forma; szeke-
ren sokkal messzebb, gyalog roppant messze.

Járt-e Törökországban atyafi? Ott é-
pen nem, hanem közel hozzá igen. Látott-e
törököt? Beszéltem is vele. Hogy fogadta?
Nagyon jól, örvendett, hogy atyafi nemzet-
tel találkozhattál, elpanaszolta, hogy az olá-
hok, szerbek, bolgárok, szlávok s isten a
megmondhatója mi mindenféle náció folyton
háborgatják őket, szidják, piszkolják, az or-
szágot elakarják venni tőlük. E szerint a tör-
kökkel épen úgy bántak az ott levő nem-
zetiségek, mint mi velünk az itteniek —
ugy-e atyafi. Tökéletesen van! Szegények!
valóban szomorú sorsuk van! Igynék egyet
az ő egészségükre, hogy az isten tartsa meg
őket s csüggedés nélkül hordozzák sorsukat.

Nem mondotta-e atyafi annak a török-
nek, hogy cseréljenek a mi nemzetiségünkkel
oly formán, hogy ezek nemjenek oda, ők pe-
dig jöjjenek ide mi hozzánk? Gondoltam er-
re, de nem mondtam, mert nem lehet. Már
miért ne lehetne? Azért, hogy a törökök
sok felesége van, nagy víz mellett lakik,
egyiket sem hagyja, inkább szeretné, ha mi
cserélnénk, pedig ez lehetetlenség, mert a
nemzetiségek itt is, ott is akkor találják ma-
gukat jól — mint hal a vízben, ha van kit
marhatnak, rághatnak, haraphatnak. Még is
igaz hát atyafi, hogy mi árva, elhagyott
nemzet vagyunk, az isten is elfeledkezett ró-
lunk, talán sokat vétkeztünk elene. Hanem
azért ígyek atyafi. Innám földi, de hiszen
maga sir. Hogy ne sirnék, mikor maga is
sir. Számba se vegye földi, csak a nagy bá-
natnak kell kipotyogni a szememen, külön-
ben szétrepsztené a szívemet. Velem is épen
ez történik.

Nó szép dolgokat csinálnak itt ketek
— szól a belépő asszony; bizony okosabban
tették volna, ha holt részen fordulnak az
asztal alá, mert attól a világ fel nem fordul:
de mit mondanak az oláhok és szászok, ha
megtudják, hogy az én házamban Atillának
és Árpádnak hős unokái pityeregnek, sirnak,
panaszkodnak, mint valami vén asszonyok.
Férjem uram! azok az ökrök ott a nyitott
kapu között már rég megunták az állást, a
vásár pedig már rég elszlott atyafi; hol he-
lyezi el a deszkáját?

Ne járjon a szád asszony, a deszkát
megveszem én koporsónak. Épen bizony olyan
sok pénz adunk ki koporsó deszkára — pat-
tag az asszony; magának elég lesz négy szál
nem érdemes többre, ha meg akar halni s
nem várja meg, míg isten elszólítja; én még
nem untam meg az életet, koporsó deszkáról
tudni sem akarok. Jobban tenné férjem uram,
ha csakugyan deszkát akar vásárolni, —
vásárolja meg a templom számára, — ülő-
padoknak. Azok a régiek kirothadtak talp-
fáikból, letört alattam; az a birka szemű,
nem mondom meg kiné, ma is ezen mulat.
És mind ez azért van, mert Atillának és Ár-
pádnak hős magzatjai bánatjukban megunták
az életet, a helyett, hogy dolguk után látnák
sirnak, pityeregnek. sohajtoznak panasz-
kodnak, csodálkoznak — pedig meg sem ré-
szegedtek — nem is tudom megmondani szé-
gyenletemben mi mindent cselekesznek itt az
én házamban — szégyeljék magukat hős elő-
döknek gyáva unokái.

Halgass asszony, mert ha nem nézném
ezt a becületlen atyafit a szót torkodra for-
rassztanám. Hát azt hiszi férjem uram, hogy
a szász, vagy oláh, vagy bármiféle nemzeti-
ség jelenlétben kimondanám ezeket a sza-
vakat, hogy engem hazugságba keverjen,

mert még az is kitelnek magától, hogy nem engem, hanem azokat agyalná le; én pedig nem szeretem a háboruszkodást,

Ménj ki asszony! Nem menyek, beszédem van az atyáival. Csah okosan beszélj! Azt bízd reám. Hadd halljuk. Először is — jó hogy elkészett a vásárról atyafi! A deszkát itt helyezi el a templom számára; másodsor: a nagyobbik fiát ide hozza, örökre fogadjuk, ha isten is úgy akarja s egymáshoz illenek, összehoroláljuk Julcsi leányommal; én is így lettem ennek a bus magyarnak felesége; harmadsor szerez mentől több jóra való fiú és leány gyermeket, azokat is elhelyeztük — nő ne nézzen olyan haragosan; ne féljen azok közül a löfő székelyek közül marad a medvének is; negyedsor tisztelém a feleségét és gyermekeit, tisztelék minden atyafit, ezek feleségeit és gyermekeit; ötödször, értse meg jól a mit mondtam s ne potyogtassa el az utón; hatödször, most már menyek, sok dolgom van. Isten vezérelje békével.

Derek felesége van földi. Tetszik kennek atyafi? Tiszteltem becsülöm. Én is igen, ő nekem mindenem. Köszönöm a szivességet földi. Szívesen atyafi máskor is; ha erre jár, ne kerülje el a házat. Isten áldja meg földi. Magát is atyafi; vezérelje isten békével, egészséggel — tiszteltem az otthonvalókat. Megmondom.

E napon közölte a pap is híveinek — egy rendkívüli egyházi gyűlésben — a felsőbb egyházi hatóság határozatát, melyet a fülemile és pacsirta ügyben hozott. Erre a határozatra az adott okot, hogy a mult évi vizsgálat-alkalmával, a hivek és kántor között felmerült ellentétet az esperes úgy egyenlített ki, hogy ha nem fizetnek a kántornak, akkor a kántor sem tartozik énekelni.

Hát akkor ki énekel nekünk? kérdezték egyhangulag. Nem bánom én, énekeltesenek akár a fülemilével. Küldjön hát nekünk az esperes ur egy olyan fülemilét, a melyik jól tudja énekelni a zsoltárokat és dicséreteket. Terjesszék be írásban kívánságukat, felel az esperes. Ezt könnyű volt így kimondani, de nehéz megtenni.

Két erős párt alakult, az egyik ragaszkodott a fülemiléhez, mert a felsőség ajánlotta, a másik csak azért is pacsirtát követelt, sőt alakult egy kisebb rigó-párt is: de ezt vizsgálóvalásra szorították azzal a kijelentéssel, hogy a rigó csak füttyölni tud, már pedig a zsoltárokat és dicséreteket énekelni szokás. Így került a két kérelem a felsőbb hatósághoz — mely határozott.

A határozatban az egyházmegyei tanács örömmel veszi tudomásul az énekügy iránti mély érdeklődést. Kizárólag ennek tulajdonítja, hogy már kezdetben pártokra szakadtak. — Atyafiságos szeretettel inti a hiveket, hogy a pártoskodás szellemét ne vigyék be az anyaszentegyház testébe, őrizkedjenek attól, hogy azt részekre szaggassák. Mély fájdalommal veszi tudomásul, hogy a kántort az esperestől kéri, s így könnyelműen mondanak le szabad választási jogukról. Megbotránkozással utasítja vissza az autonómiának ilyen mű meggyalázását. Szomorúsággal értesült arról, hogy lanyhán teljesítik, sőt elmulasztják megadni tartozásaikat a pacsirták és fülemilék igazgatójának, bölcs és gondviselő kormányzójának. Figyelmezteti a kötelességmulasztás káros következeire. Hibául röjja

fel, hogy a leendő kántor lakásáról s ennek berendezéséről sem tervet, sem előleges költségvetést nem terjesztettek be; a fizetésről szóló díjlevelet, választók névsorát nem küldötték be, s ezek által a pályázat kihirdetését, az egyházi élet nagy hátrányára késleltetik. Utasítja ennélfogva az egyházat, hogy e hiányokat azonnal pótolja, mert a felsőbb hatóság csak azok alapján teheti meg intézkedéseit.

Mi ilyen sok kívánságnak nem tudunk eleget tenni — felelik egyhangulag, visszavesszük kérelmünket; megmaradunk a régi kántorral; fizetjük neki a képét. — Legalább megmutattuk, hogy velünk nem paczkáznak olyan könnyen — veti oda egy a sok közül.

A faluházánál már alapos szőrszálhasogatással foly az ítéletek kihirdetése. Maga Kis Péter — olvassa a jegyző — közegészségügy elleni kihágást követett el. A mint tudja, meg volt parancsolva, hogy az udvarán és portája előtt összegyűlt szemetet és sarat mindenki saját mezei tagjára vigye. — Maga ezt nem tette, hanem veteményes kertjében terítette el. Már pedig akár kertjében, akár udvarán, akár portája előtt legyen, egyformán a községben van, s így veszélyezteti az egészséget. Többször volt büntetve, legutóljára azért, mert a trágya levét nem a rétjén, hanem a buzávetésén hintette el, holott ki volt hirdetve, hogy azt réttöntözésre kell használni.

A mint akkor nem volt elfogadható az a mentsége, hogy rétje viz alatt állott s így nem kellett megöntözni, mig buza vetésének nagy szüksége volt arra: úgy most sem fogadható el azon állítása, hogy veteményes kertjének földjét akarta felujjítani — fizet 50 frtot. Elmehet.

Közerkölség elleni kihágást követett el Veres Minkó. Szigoruan meg volt parancsolva, hogy reggel az ágyakat nem szabad felvetni, hadd szellőzzenek délig. Vádolt ezt nem tette, mert állítása szerint neki nincs más ágyneműje, mint a rajta levő ruha s éjjel is abban hál. Ezért meg lett büntetve és szigoruan meghagyatott nekie, hogy azt is szellőztetni kell, különbeni büntetés terhe alatt. A legutóbbi vizsgálat alkalmával vádolt a bíróságot egészen meztelenre vetkezve fogadta, mint kijelentette az ágyneműjét szellőztetni. Fizet 20 frtot. Elmehet.

(Vége köv.)

A vetések állása.

Budapest, május 29.

A szerdai szeles idő több helyen ismét esőt hozott. A déli megyékben és Erdélyben eső volt Vajda-Hunyadon, Marosvásárhelyt, Pancsován, Orsován. Kisebb esőt jelentenek: Eszék, Arad, Temesvár, Ujvidékről. Az északi és a nyugati részekben az időjárás száraz, hűvösebb, többnyire északi széllel.

Reggel esett Akna-Szlatinán. Talán országoszerbe megszűnik az eső, s gazdáinknak nem kell attól félni, — hogy a lekaszált fű megromlik.

A tavaszi kalászosok országoszerbe igen kedvezően fejlődnek, gazdáink jó termést várnak belőle, s ha a kilátások aratásig aszály, vagy egyéb elemi csapások következtében nem változnak nagyot, az idei év bizonyára nem marad mögötte — a tavalyinak.

Különösen szép az árpa. A répfélékben az idén sok kárt tett a bolha, úgy, hogy sok helyen újra kellett vetni. Az új vetés azonban szintén szépen kelt ki.

A takarmányfélék és kaszálók is szépen megerősödtek, s a mesterséges takarmánynevelők igen jó hozamot adtak a déli, nyugati s északnyugati megyékben, csak a homokos földben levők nem fizettek elég jól.

A réteken a fű igen buján nő, mondhatni, hogy a takarmányfélékből egyes vidékeken évek óta nem volt hasonló jó termésre kilátás.

Az előző napok jégesői futtak környékén Kiszás község határának egyharmad, Alpár pusztának kétharmad, és Soóvé határának egyharmad részében tetemes árákok okoztak. Különösen a buza, zab és kender szenvedett igen sokat.

Levél.

Szathmáry György miniszteri oszt. tanácsos látogatása M.-Ujvárott.

A balászfalvi érseki beiktatási ünnepély fáradalmi után, a kultuszminisztérium képviselőjének alkalma nyílt Alsó-Fehérmegyé egyik legérdekesebb, gyorsan fejlődő községét M.-Ujvárt meglátogatni, hogy állami és elemi iskolájának helyzetét, viszonyait alaposan megvizsgálhassa. F. hó 27-én N. Enyedről, melynek igen szépen gyarapodó elemi és polgári leányiskoláját, új díszes épületében szintén megvizsgálta és elismeréssel láthatta a város áldozatkészségét s a tanulók haladását, — dr. Havas Gy. kir. tanfelügyelő, Török Bertalan m. főjegyző, Tóth Miklós m. árvászéki elnök. Reinhold Olivér kir. pénzügy igazgató, Kovács Gyula polgármester kíséretében átkocsizott M.-Ujvárra, a hol a jegyző, szolgabíró és községi előjáró fogadták és az állami iskolába vezették, hol a gondnokság a tanítókat és tantónőket élén Jován Antal igazgató szép szavakkal üdvözölte. A min. tanácsos részletesen megvizsgálta az iskolát, osztályonként, mindenütt kikerdeztvén a tanulókat, kiknek bátor, szabatos feleleteit meglepéssel hallgatta.

Blaska bányatanácsos meglátogatása után a ki a bányá meglekintésére felkérte, a vilámmennyel világított nagyszerű sóbányát nézte meg, a hol a bányász zenekar Rákóczy-indulóval fogadta, majd a hatalmas üregekben remekül ekkhozó több dalt adott elő. A bányá után a több áldozatot és figyelmet kívánó, kitűnő hatású sósgyógyfürdőt nézte meg s azután az újvári derék, hazafias intelligencia tagjaival a tiszteletére adott bankettre ment, a hol szintén a bányász zenekar játszott. A köszöntők sorát Jancsó ev. ref. lelkes kezdte meg, melegen üdvözölve a népoktatás lelkét, lelkét, barátját, nemes szívű, buzgó apostolát, mire Török főjegyző üdvözölte mint olyant, a ki az erdélyi részek viszonyait jól ismervén, hazafias törekvéseinket a kultúra terén támogatja munkásságával. Szíves, emelkedett szavakban válaszolt ezekre Szathmáry, életvén az iskola gondnokságát, pártfogóit, tanítóit, majd később — hivatkozva az ipar fontosságára s arra, hogy a magyar nemzetnek mily kiváló erőt adnak és nagy szolgát tesznek a más nemzetiségű, de velünk szívesen egyesülő szakkérfiak, az épülőben levő, hatalmas arányú szódagyár igazgatójára, Felixre és társaira emelt poharat.

A vidám bankett után az iskola növényekéi lepték meg igen szép virágosokkal, mire a szódagyár kolosszális építkezéseit tekintette meg s azután megköszönvén a szíves fogadást, N.-Enyedre onnan pedig haza utazott, azon óhajátunk kíséretében, vajha mennél többször lehetne alkalmunk közoktatási intézményeinket, a viszonyok és egyének közelebbi megismerhetése végett ő méltóságának bemutatni.

— Deverill ezredes, én azt gondoltam, hogy a becsületem biztos kezébe volt le téve. Ez volt egyedüli tévedésem.

— Hallott róla valamit mióta ismét elment?

— Nem, egy szót sem.

— Sürgönyöztem Leónak, hogy ma reggel találkozzak velem a Waterloo állomáson és a vonatom indulása előtt egy félórát beszélgettünk.

— Ő azt gondolja, hogy Helén St. Austellel ment el.

— Én nem hiszem, hogy e felett valaki kétségben volna.

— És maga a törvényes elvástást sürgetni fogja?

— Azt hiszem, hogy igen — majd később.

Oly komor közönyösséggel válaszolt, a mi az apósa előtt emelte a becsét. Nem sietett azt a megbecsületlenített köteléket leráznai magáról, hogy egy második házasságra szabadja tegye. Valentin nem volt kellemes fiatal ember, de ebben a dologban nagylelkűen viselte magát.

Valentin megmutatta Deverill ezredesnek a Helén bevégzetlen levelét és elmondta, hogy a szobaleány a Helén eltűnése reggelén miképpen találta meg.

— Nyomorult leány — mondta az ezredes — ez hasonlít hozzá — egy bevégzetlen levelet hagyni hátra és egy félben hagyott magyarázatot. — Az isten őrizze, szegényen egy olyan pártfogóval. — Ha a kontinens járt utjain többet lettem volna, találkozhattam volna velük — vagy hallhattam volna róluk. De miután Marseillest elhagytam ritkán voltam a száraz földön.

Lady Belfield kérte az ezredest, hogy maradjon az Apátságban oly hosszasan, a hogy neki tetszik; és ő három napra elfo-

Tanári értekezlet.

Szászváros, május 30.

Az erdélyi hét ref. kollegium tanári testülete 1863. óta, időnkint egybe szokott gyűlni, rendre az egyes iskoláknál (Nagyenyed, Kolozsvár, M.-Vásárhely, Sz.-Udvarhely, Zilah, Szászváros, S-Szent-György.) többnyire pünkösöd idején.

Az idén május 29-én itt Szászvároson a halhatatlan emlékt gróf Kun Kocsárd nevét viselő tanoda falai közt kezdte meg tanácskozásait.

Összegyűltek vidékről 39, a helyi tagok száma 12, összesen 51. Elnöki megnyitót tartott gróf Kun Géza főgondnok, különösen hangsúlyozván a középiskolák fontosságát, melyek nélkül alapos tudományosság egy országban sem fejlődhetik.

Simon Ferencz igazgató tanár adta elő a szászvárosi Kun-tanoda legújabb történetét az utolsó 17 évről. Bevezetésében hangsúlyozta a régi felekezeti iskolák szoros kapcsolatát a társadalommal és tanuló ifjúsággal. Most a tanárok egyéni rátermettsége helyett, a tantervekre és rendszabályokra fektetik a főszűlt s körültekintő ellenőrző és felügyelő bizottságokkal; és ezek a külső formások nem tudják pótolni az állami tanintézetekben hiányzó önkéntes buzgalmat és testületi szellemet.

Szászváros alsóbbfoku felekezeti iskoláját sokaig csak a helyi egyház tartotta fenn. A mult század vége óta a nagyenyedi Bethlen kollegiumnak volt előre tölt védbástyája. 1865-ben még csak egyetlen rendes tanárt tartott, kinek fizetését a Bethlen főiskola pénztára fedezte, akkor építettett a Hunyadmegye birtokossága által 1847-ben emelt homlokzat mellé gr. Kun Kocsárd egy új kétemeletes szárnyat s azóta ő volt védő szelleme és támogató oszlopa fokozatos haladásában.

Előbb csak 4 elemi és 4 gymn. osztály volt a kollegiumban, 1878. óta azonban teljes 8 osztályúvá nőtte ki magát.

1886-ban állami segélyért folyamodott és a magyar kormány méltányolván azt a fontos szolgálatot, melyet a nemzeti nevelésügyre nézve teljesít, először 16 ezer frt általános segélyt, aztán 10 ezer frt állandó évi segélyt nyújtott, — úgy hogy ma rendes tanárai száma 10, kik közül a felekezetnek kötött szerződés alapján négyet az állam nevez ki.

Népessége a 4 elemi osztályban 100—130, a gymnáziumban 150—200 közt változik; ezek közt 25—30 százalék oláh. A magyar nyelvetek ma az intézet népességének $\frac{2}{3}$ részét teszik, — németnyelvű mintegy $\frac{1}{3}$ százalék.

Az oláhoknak nagyobb része csak 4 gymnasiumot végez itt, aztán tanulmányait saját felekezeténél folytatja tovább. Érettségét évenként 8—10 tanuló szokott tenni. Ezek a fontosabb tájékoztató adatok.

Simon igazgató után Makkai Domokos nagyenyedi tanár tartott bíráló előadást Varga Ottó történelmi tanulmányainak hiányáról. A közoktatási tanács, mert egyik tagjának mtve szintoly dicsőrelet ajánlotta volt, Makkai értekezését kinyomatja, hogy további viták alapjául szolgáljon.

Ugyanez fog történni Vári Ferencz

ügyesen s nagy szorgalommal összeállított tervével „a milli-nimi értesítők” szerkesztésével.

Délben 2 órakor sikerült közebed, délután a gyűjtemények s közművelődési intézmények látogatása következett.

A folyton szakadó eső és hűvös idő alkalmasint utját állják a gyűlések végén tervezett kirándulásoknak. Holnap folytatom.

K-i.

Elfogott orgazda.

Bethlen, május 29.

Az erdélyrészi vármegyékben nagy feltűnést fog kelteni annak az elfogatásnak a híre, a melyet ma délben teljesített Kovács Emil bethleni csendőrorrmester. Egy dusgazdag ember hírében álló kereskedőt fosztottak meg a szabadságtól, a ki a radnai havasok alatt, Szálva beszerce-naszódmegyei községben lakott és a ki két vármegye területén négy különféle raktárt tartott sajátkezüleg lopott mezőgazdasági és egyéb árucikkéből.

Zaharovics Lázárnak írják a letartóztatott kereskedőt. Nygyvenhárom esztendő családos ember, a kinek az életreválóságát messze földön ismerik. Családját állandóan Szálva községben tartotta, ő maga azonban lelküzdhetetlen kereskedői szenvedélyétől távozva folytonosan utazott az erdélyi részekben és pedig nem vasuton, hanem egy óriási kocsin, a mely a sajátja volt és a melyet úgy rendezett be, mint a menaszériások, hogy kényelmesen ellakhatott benne éjjel-nappal, a legszigorubb téli időben is.

Vendéglőbe soha sem szállt, segédek vagy kocsiát nem tartott magának. Az élelmi szereket hazulról vitte a kocii éléskamrájában. Érintkezni csak a vendőivel meg a szaktársaival szokott, idegeneket közel sem eresztett a hálokocsijához, melyet minden oldalról gondosan lefüggönyözve tartott.

A beszerce-naszódmegyei meg a szolnok-doboka-megyei községekben, hol kocsija majd minden héten megfordult, a rengeteg határról már messziről megismerték az emberek s irigykedve süttögták:

— Amott jön a havasi Rotschild.

A nagy kocsi belsejében különféle lopott jószágok vándoroltak faluról-falura, a mig a megfelelő raktárhoz érkeztek. A szász-felsai határban, Apagyfalunak, a miniszterelnök egykori legkedvesebb tartózkodási helyének a tőzsomzsádságában például eke-raktárt állított; a melynek felügyeletét egy majeros gazdára bízta. Valamennyi eke-lopott jószág volt s rövid idő alatt mintegy 30 ekét és 20 hozzávaló taligát hozott azokból forgalomba. Ez a raktár különösen jól jövedelmezett neki, mert közt van ide a jó vásáraitól híres Lekenze.

Csicsó-Kereszturon, melynek pusztulásáról, csak a napokban adtuk hírt, sűrűs hordókból tartott óriási raktárt. Lekenzen kocsikülékből és löszerszámából rendezett be nagy depót, Szálván pedig, a hol a családját tartotta, kételmagazint állított. A köteleket a szomszédos Szolnok-Dobokamegye távolabb eső egyik városából, Magyar-Láposról lopta.

A bethleni csendőrség szenális őrmestere, a ki majd minden évnegyedben meglepi a fölöttes hatóságot egy-egy fényes fogással, hetekig figyelt a havasi Rotschild utaira s oly kétségtelen bizonyítékoknak jutot a birtokába, hogy most már elérkezettnek látta az időt a közbelepítésre.

Semmi sem volt a kocsin, mikor a csendőrmester a vígan kocogzó Zaharovics Lázárt megállította. Védte is magát a kereskedő, de a már beszerzett bizonyítékok elene szóltak. Mikor az őrmesternek még egy

vehette volna ötlet feleségül, — ha a Helén kötelékei már holnap fel lettek volna bontva.

Az ezredes a vállait vonogatta, és a leányát elveszítettnek tekintette. Segített volna; éppen oly gyöngéd szeretettel vette volna vissza a szívéhez a hogy a Wakefield Vikárius fogadta az ő elcsábított leányát, ha Helént elhagyva és bűnbánóan találta volna. Ő nagyon szerette a gyermekeit, természetesen, hogy a saját módja szerint — mint szép te-mentéseket kik a házát díszítik és felderítik, — de ő nem tudott hegyeket mozgatni. Ha a leányai rosz utra tértek, nem volt hatalmában őket a jó utra vissza téríteni. A Helén bukása felett néhány atyai könnyet hullatott; de hajlandó volt a gondviselés gonoszsága ellen zúgolódni, mely a fiatalabbik gyermekének a sorsát mindenben rosszra fordította.

— E szép régi Apátságban az urnője lehetett volna, — gondola magában, a mint reggelizés után a ciprus-sétányban szivarozott, — de a fiatalabbik testvérébe bolondult bele; és aztán nem tudta az ostoba kis fejecskéjét a londoni évad forgatagában fenn tartani és a lehető legrosszabb emberrel szőköik el, a kit választhatott volna. Egy herczeggel is elme-hetett volna, — egy herczeggel, a ki idővel herczegnővé tehetné volna — de neki St. Austelle, kinek a birtoka teljes értékéig el van zálogosítva és a ki nem tud a feleségétől megszabadulni.

Kemény helyzet volt és az ezredes kedélylye mind inkább lehangolódott, a mint a leánya sorsáról gondolkodott. Ő nem az az ember volt, hogy ebben a dologban a bánatát önváddal súlyosbítsa. Ő érezte, hogy a Gondviselés rosszul bánt a leányával, ennyi volt az egész.

(Folytatása köv.)

AZ „ELLENZÉK“ TÁRCZÁJA.

1895. Május 31.

Hasonló és nem hasonló.

REGÉNY.

M. E. Braddontól.

Két kötetben.

Fordította: Amica.

Második kötet.

X.

Olyan mint egy regény.

(Folytatás.)

(89.)

Esténként konor volt és hallgatag, ki vált fárada miután kora reggel óta künt volt a kntyákkal, és látszott, hogy a fiatal kor ruganyosságából sokat veszített; de az egészét véve, az anyja elégedettnek érezte magát, hogy a fia dolgai nem fordultak vele rosszabbra. Kimondhatatlan vigasztalás volt az neki, hogy Valentin egy fedél alatt lakott vele, és látni hogy a régi életét folytatta. — Ő nem tudott semmit az álmatlanul töltött éjszakákról — azokról a borzasztó órákról, midőn a ház sötétségbe volt burkolva, és a bűnös, egyedül bűnének az emlékével társult, járt le s fel a szobáiban.

Valentin és a testvére egy szót sem váltottak arról a végzetes éjszakáról. Adrián érezte, hogy a hallgatás — egyedül csak a tökéletes hallgatás — volt lehetséges. Hogy bekében élhessenek együtt, mind a kettőnek minden vonatkozást el kellett kerülnie arra a rettenetes bűnre, úgy kell tenni mint ha elfeledték volna, — amár mind a kettő tudta,

hogy a feledés mind a két részről reménytelen kísérlet volt.

XI.

Mit goudolt az atya.

Szinte hat hét telt el mielőtt Deverill ezredesről valami hírt hallottak. Skocziát már elhagyta volt mielőtt a telegram Glasgowba érkezett. A középtengeren hajóközött, és az izenetét végre sok viszontagság után Ajaccióban kapta meg. Ekkor rögtön átment Nizzába, onnét Angliába és a Belfield Apátságba sietett.

Midőn megérkezett nem sok mondani valója volt; és neki is nagyon kevés volt az amit mondani valója lehetett. Valentin komor volt és hallgatag.

— A beszéd nem tehet jót sem önnek sem nekem mondá, midőn az ezredes megszoritotta a kezét és áradozó kezdeté lenni. Én nagyon sajnálom önt, és nem kételem, hogy ön is sajnál engem. Ennyi minden a mit e dolog felett mondani lehet.

— De — de — én mindent szeretnék tudni amit ez átkozott dologról tudni lehet, válaszolá az ezredes.

Szegény elcsábított gyermek! — De magának látnia kellett a feleségét fenyegető veszélyt, és kellett, hogy oka legyen a gyasnara

— Nem volt, ha lett volna jobban utánna néztem volna. Én teljesen megbiztam benne, és azt gondoltam, hogy az idősebbik testvérével biztosságban volt.

Leo egy nemes teremtet, — mondá az ezredes — de ő könnyelmű és frivol. Belfield ur, Leo el volt kényeztetve. Mai napig a szép asszonyok mind el vannak kényeztetve. A szépség olyan nyílt hódolatban részesül, minek káros befolyással kell lenni a jellemre. Én nem gondolom, hogy milyen szép asszonyt vett feleségül, és mily elkerülhetetlen volt, hogy udvarlóit legyenek.

másik esendő is segítségére sietett, a havasi Rothschild 50—50 frt hallgatási díjat ajánlott föl nekik s ígérte, hogy ha lármát nem ütnek ezután bizonyos százalékot fizet nekik, üzletei mindig „ternóban végződnek“

A kereskedőt egyelőre a bethleni fogházba helyezték el.

M. U.

Egyről-másról.

Modern kereskedés.

A jó portéka, s mellé szolid ár, ki így spekulál mondom nagy számár! Nem ez a mai kor divatja, közlünk bárki megmondhatja. Egészen más, s a kinek van rá kedve, — ime itt a receptje:

Nyomass óriási plakátot — a melyet még senki se látott s nyomás rá de vastag betűkkel ám, — mert e nélkül nem jár a reklám, — hogy Végladás, — üzletfelhagyás, vagy átadás az ok arra, hogy potom áron vagy még olcsóbban, de tudni mindenáron, a mi van a boltban vagy raktáron. És olyan igaz, mint az egyszeregy, a közönség a lépésemre és azt hiszi, bár be van csapva — hogy a portékát ingyen kapta. Mikor pénz van aztán a zsebbe, — szert tétél a modern gseftre. Kezd újból ott a hol elhagyta, — szereld fel a boltot és folytassad s ha a kapeza ismét szorulna — a hitelezőkkel baj akadna — s nincsen segítség semmi más: hirdesd újból, hogy Végladás.

*

Bánffy dalaiból.

I.

Katonák által tőlünk
Négy millió kéretik, —
Kiadatva általuk több —
Enynyi lett a deficit?

Általunk megszavazódik
Mennyi csak kérve lesz mind
A nemzettel nem törődvén
Adva adjuk, mely szerint

Az udvarnoki örömben
Lehetődik rész da sok
S így leszavazni vakulva
Nincs elmulva ám az ok!

II.

Általam szívemben mostan
Nagy öröm éreztetik,
Politikáiban kedvem
Állandosítottatik.

Mert Kálnoky meglelt bukva
Zdenkő goróf be lett csukva
Mely szerint nincs semmi baj
Hoch, dreimal hoch haja-haj!

*

A pálinka.

A pálinkának szörnyű ára van. A regalebélőség sok ezert fizet haszonbért, sok ezert fizet kezelési díjat, sokat és sokat fizet mindenféle más czímen. Ezt a sok ezert úgy kell behozni, hogy minden kitéljék és még sok maradjon.

A pálinkának raktár putik kell minden utcza szegleten, hol a spiritus átható szaga kéjesen csiklandozza a negyedik rend orrát. A negyedik rend minden keserves munkával szerzett garassát viszi a putikba. — Otthon éheznek és ő iszik, otthon sirnak, de ő érzéketlen. Iszik, egyre iszik, először ordít, mintha énekelne. aztán „káromkodik, aztán elkétkült ajakkal felbukik. Züllik napról-napra, s száznaként vész és pusztul el az alkohol biztos mérgezésétől....

A pálinkának szörnyű ára van!

Q.

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, május 31.

— **Személyi hírek.** Ugron Gábor, Ugron Ákos és Molnár József országgyűlési képviselők tegnap este Budapestről Kolozsvárra érkeztek.

— **Apponyi Albert gróf** a nemzeti párt vezére holnap reggel Erzsébetvárosra érkezik, a hol Isektz Győző országgyűlési képviselő vendége lesz. A gróf ünnep első napját Erzsébetvárosban fogja tölteni. Másodnapján Bethlen Gábor grófot, az Emke elnökét fogja meglátogatni keresdi birtokán. Apponyi innen Bethlen Gáborral együtt az Emke közgyűlésére Sz. Udvarhelyre megy.

— **Ünnepi istentiszteletek sorrendje a ref. templomokban.** Ünnep első napján délelőtt a külmagyar-utcai templomban prédikál és urvacsorát oszt Szász Gerő, első pap és esperes. a belfarkas-utcai templomban prédikál és urvacsorát oszt Nagy Albert s-pap; Ugyanazon nap délutánján a b-farkas-utcai templomban Herepei Gergely, lelkes; a k-magyar utczaiban Tóthfalusi József püsp. titkár prédikálnak. Ünnep másodnapján délelőtt a b-farkas-utcaiban Herepei

Gergely; a k-magyar-utcai templomban Tóthfalusi József prédikálnak; ugyanazon napon délután végzik az istentiszteletet a b-farkas-utcaiban Farkas Sándor s-lelkes; a k-magyar-utcaiban Nagy Albert. Harmadnapján délelőtt a b-farkas-utcai templomban prédikál Farkas Sándor; a külmagyar-utcaiban Nagy Albert. Ugyanazon nap délután a b-farkas-utcaiban Tóthfalusi József; a k-magyar-utcaiban Herepei Gergely prédikálnak.

— **Milleniumi bizottság.** Az ezredéves ünnepségeknek előkészítésére Kolozsvárt is megalakult a milleniumi bizottság, mely arról gondoskodik, hogy Kolozsvár is méltó részt vegyen az ezér éves haza ünnepélyben. E célból megalakult a nagy bizottság, melynek elnöke Albach Géza polgármester, előadója dr. Szabó Gyula városi főjegyző és jegyzője Fekete Béla. Tagjai a városi szakbizottságok összes tagjai. A nagy bizottságon kívül még három kisebb bizottság alakult. m. Történelmi bizottság, melynek elnöke dr. Finály Henrik, előadója dr. Nagy Mór, jegyzője Fekete Béla. Tagok: dr. Márki Sándor, dr. Ferenczy Zoltán, dr. Lázár Gyula, dr. Török István és dr. Széchy Károly. Jelenkori bizottság, melynek elnöke dr. Haller Károly, előadója Szvacsina Géza tanácsos, jegyzője dr. Gáman József. Tagok: dr. Békésy Károly, Kiss Sándor, Kozma Ferencz, Herczeg Lajos, Pákey Lajos és Vörös Sándor. Végül Helyi ünnepségeket rendező bizottság, melynek elnöke dr. Groisz Gusztáv, előadója Salamon Antal, jegyzője Kuti István. Tagok: br. Felellistz Arthur, br. Mansberg Sándor, Hindy Árpád, Magyar Mihály, Korbuly József, Sándor József és Benigni Sámuel.

— **A képkiallítás látogatása.** A nemzeti szalon képkiallítását a redoutban naponként átlag 80—100 ember látogatja; kivéve a vasár- és ünnepnapokat, melyeken mintegy 150—200 ember fordul meg a képkiallításán. Eddigél az eladott belépti jegyekből befolyt 363 frt. És pedig 300 frt a rendes 30 kros jegyekből, 63 frt. pedig a megnyitás napján árusított egy koronás jegyekből. A tanintézetek közül 15 kros kedvezményes jegyetek küldtek a róm. kath. főgymnáziumba 150 jegyet, a ref. főgymnáziumba 50-et, a kereskedelmi akadémiába 300-at. Ezenfelül kiadtak az iparos munkásoknak 700 kedvezményes, 10 kros jegyet. A kiállított képek közül eddigél elkelt tizenkettő 1500 frt értékben. A megvett képek között a legnagyobb árban el kelt képnek az ára 300 frt volt. A kiállítás még csak három napig lesz látható, s a legmelegebben ajánlhatjuk szorgalmas látogatását.

— **A mentő majálisra** szóló meghívók már szétküldtek és e tekintetben a rendező bizottság nagy gondal s kellő körültekintéssel járt el. — Ha azonban ennek dacára vannak olyanok, kik meghívót nem kaptak, de erre igényt tartanak kéri a rendezőség, sziveskedjenek az iránti kérelmükkel a pőzponti mentő-állomáson (ová 4.) működő rendezőbizottsághoz fordulni d. e. 11—12-ig és d. u. 5-6-ig.

— **Gróf Klebelsperg rabsága.** A sötét középkor és a bosszuálló kamarilla szelleme vette át az intézkedést gr. Klebelsperg Zdenkő felett, a kit saját vétség miatt ítéltek el, de embertelenebbül bínnak vele, mint egy közönséges gonosztevővel. Klebelsperg grófot tegnap néhány budapesti barátja meglátogatta és arcukba szökött a vér, mikor tapasztalniok kellett azt a qulikálhatlan bánamódót, melyet egy előkelő intelligens fogolylyal szemben tanusitanak.

Györfy Gyula ügyvéd kérelmezett, hogy engedjék meg, hogy a gróf dohányozzék: megtagadták. Engedjék meg, hogy felügyelet alatt bár, de elegendő sétát végezzék: megtagadták. Engedjék meg, hogy saját költségén élmezze magát: megtagadták.

Ennie kell közönséges silány rab-kosztot, a milyennel lőkött zsiányokat táplálnak.

Ime a 20 év óta uralkodó párt-szellem lovagiassága és nagylelkűsége. Klebelsperg tudvalevőleg Bokroszt leplezte le, a mi abban a pártban, mely Bokroszt a képviselőház alelnökévé választotta és a melyben a Bokross szelleme vezérszerepként érvényesült, — nagy konsternációt idézett elő. Ezzel a 20 év óta uralkodó párt politikai erkölcsére világot vetett a gróf és a most is uralmon lévő „liberalis“ szellem, így áll önmagához méltó bosszút.

— **Telefon mizeriák.** Alig mulik el nap, hogy panasz ne érkezne szerkesztőségünkbe a telefon kezelés ellen. Föl is szólaltunk többször, de úgy látszik hibába, mert orvosolva a baj nincsen. Ma délelőtt is ép szerkesztőségünkkel történt meg, hogy 15—20-szor kellett csengetnie, míg a központból választ kapott. Ez türethetetlen állapot a ha ezen az illetékes hatóság nem segít, kénytelenek leszünk más uton e mizerián segíteni.

— **A vasárnapi munkaszünet.** Junius hó elsejétől kezdve három hónapon keresz-

tül, egész augusztus végéig a vasárnapi munkaszünetről szóló törvény értelmében némi megszorítás alá esik egyes kisiparosok és kereskedők plenuma. A törvény szava szerint több kisebb iparvállalat üzemét, valamint a kereskedők üzleteikben való árusítását vasárnaponként csupán délelőtt 10 óráig gyakorolhatják. Az érdekeltek figyelmét tehát már eleve felhívjuk erre a változásra, mert a törvény áthágása büntetés alá esik.

— **A keleti expedíció tagjai** jelenleg Nagy-Magyar városban időznek, a honnét keltezve Szádeczky Lajos dr. levelet irt Kolozsvárra, melyben ő a Kaspi-tó közelében fekvő várost a magyarok ősi fővárosának nevezi. Ugy tetszik az orosz bélyeggel ellátott rövid levélkéből, mintha az expedíció valami nevezetes fölfedezést tett volna az ősi magyarokra vonatkozólag; noha tudomásunk szerint ezt a Magy-madjar nevű helységet már 200 év óta ismerik. Szádeczky Lajos dr. ezen levelében azt írja, hogy lapunknak legközelebbi levélbeli tudósítást ír. Mi eddigél ezt a tudósítást nem kaptuk kezünkhez, de azt hisszük, az esti postával megkapjuk, s akkor lapunk holnapi számában közölni fogjuk. Vajha a magyar tudományosságra, a magyarok ősi dolgaira valami nevezetes hírt foglalna magában az ígért tudósítás!

— **Hamüpipőke.** A cirikusban holnap lesz az első bemutatója a Hamüpipőke című némajátéknak. Az igazgatóság jelentése szerint a darab gazdagon van kiállítva és 60 gyermek fog benne résztvenni:

— **10 éves találkozó.** Dr. Gyarmathy Ernő N.-Enyeden felkéri mindazokat, kik az 1884—85 évben tettek érettségi s illetve végezték a VIII-ik osztályt a budapesti ev. ref. főgymnasiumban, sziveskedjenek a 10 éves találkozó ügyében tartózkodási helyüket véle sürgősen közölni.

— **Adakozás.** Báró Zwergern Ferencz főmérnök 100 frral belépett a siketnéma intézet nagy lelki alapító tagjai közé. Fogadja ez uton is a nemes szívű báró a feltételező bizottság hálás köszönetét kegyes adományáért és intézetünk iránt tanusított jóindulatáért.

— **Szerencsétlenség a gyárban.** Lefkovicz Mór gyári-munkás a Zsigmond szesz gyárban, szerencsétlenül járt, saját vigyázatlanságából a gép szíja el kapta s a levegőbe emelte, azonban elég korán észrevétetvén keletlen helyzetéből társai által kiszabadított komolyabb baj azonban nem történt.

— **Alvinczen,** a polgári körből alakult működvelő társaság, junius 3-án az ev. ref. templom javára jótékonycélú működvelő előadást rendez. Színe kerül a „Vereshaju“. A próbák szorgalmasan folynak, Bakó Elek és Bardocz Károly buzgó vezetése mellett. — A próbákbanál itélve, az előadás kitünően fog sikerülni. Az előadást táncz követi.

— **Kolumbácsi legyek.** Alvinczen a kolumbácsi legyek 34 nagy állatot, nagyrészen igás ökröt és bivalyt pusztítottak el péntek óta. Igen sok állat beteg s a tavaszi gazdálkodás egészen megakadt. Ily pusztításra öregek sem emlékeznek.

— **Meghíusult merénylet.** A kedden reggel Erdély felé indult személyvonat utasai Kiszénő környékén nagy veszedelemben forogtak, a melyből csupán a vonatvezető ébersége mentette meg őket. Kiszénő közelében ugyanis, a második és harmadik örház között a vonatvezető észrevette, hogy a vágányokon magas kőrákások vannak. Bizonyosan katasztrófa történt volna, ha a vonatvezető össze nem szedi minden erejét és meg nem fékezi a vonatot. A vonat megállításánál nagy pánik tört ki az utazók között. Egy pillanat alatt az összes kocsi kiürült, mindenki kirohant belőlük. A pályáról hamar eltszították az akadályt és a vonat minden baj nélkül tovább mehetett. A merénylet elkövetésével egy elbocsátott vasúti őrt gyanusítanak.

— **A királyné mint kárpáti turista.** Bártfáról írják, a királyné fűdővarmestere értesítette a fűdőigazgatóságot hogy a királyné ottani tartózkodása alatt nagy hegyi kirándulásokat fog tenni a Kárpátok közé, többi közt meglátogatja a lenygel főrangnak kedvezne fűdőhelyét Krinyiczát is. E célból Dobias megyei főmérnök utasítására nagy erővel hozzáfogtak a Kárpátokba vezető sétatutak készítéséhez. A királyné előkura gyanánt már most is használja a bártfai sóvavas forrás vizét, s ezenkívül még a hidegvizűrást is fogja használni.

— **A király Linzben.** A király az új muzeum megnyitására szerdán Linzbe utazott. Megérkezése alkalmából a várost fölbogdították. Az egész tartományból sokan jöttek Linzbe, hogy az ünnepélyen résztvegyenek. A város már a kora reggeli órákban igen élénk volt s az utcákon ezerekre menő néptömeg várta az uralkodót. Az udvari külvonlat pontban kilencz órakor robogott a pályavárra, a közönség lelkes éljenzése mellett. A zenekar a néphimnusz játszotta. Mitután a király a szalonkocsiból kiszállott,

Poche polgármester üdvözlő beszédet mondott, melyre ő felsége válaszolt. Ezután a király a helytartót, a tartományi főnököt, a közoktatásügyi minisztert és másokat is megszólítással tüntetett ki. Azután kocsi szállítás a muzeumhoz hajtatott, hol Kuenburg gróf elnök és az igazgatók fogadták.

— **Kossuth Lajos emlék szobrára.** Adjon mindeki annyit, a mennyit jó szírvvel adhat. A pénz az érkezés napján takarékpénztárba helyezték, hogy kamatokban is növekedjék a töke. Az adományokat a „Történelmi Lapok“ hasábjain nyugtázzuk. Itt legkönnyebben megtalálja az utókor, kik voltak azok, kik filléreikkel hozzájárultak a nemzet legnagyobb fiának emlészobra létesítéséhez.

Kossut Lajos emlék szobrára Vincze István kolozsvári tekintélyes polgár és neje Vincze mama, a kitűnő honleány gyűjtő ívet kértek a m. é-ben a a Történelmi lapoktól. Ezen a maguk részéről 48-frt 49 krt. adakoztak, s Kolozsvár polgárai körében pedig összegyűjtöttek egy szép összeget 139 frt 89 krt. pénzt nyugtáztunk mi a mult évben a Aincze István gyűjtéséből. A lelkes gyűjtő ezentul is tovább folytatta a gyűjtést s ujabbban a következő összegek folytak be:

Darnai István 5 frt, Mária Anna 1 frt, Hevesi József 10 frt, Bánai Sámuel 1 frt, Bagaméry István 1 frt, Mattay Kálmán 10 frt, Dömzsödi Sándor 1 frt, Tóh József 1 Zajtás Farkas 30 kr, Fechtig György 50 kr, Tordai Sámuel 1 frt, Szilágyi Lajos 1 frt, Cserey József 50 kr, Bodnár Károly 20 kr, Szilágyi József 50 kr. Összesen: 34 frt Ehhez a mult számunkban kimutatott összeg 432 frt 97 krt. Összesen 466 frt 97 krt.

A négy százharminczkét frt. 97 krt. ideglenesen el van helyezve a kolozsvári kereskedelmi bankban a 2082. sz. könyvecskében. E szerint Vincze István és neje összesen 174 frt 89 krt, gyűjtött.

A gyűjtő iv mint egy tépett zászló lerongyolva czérnával össze varrva került vizsgálata. de a szép eredmény szebben beszél minden dicsegetnél. A pénz a kolozsvári kereskedelmi bankba helyeztetik, a Kossuth-szoborra eddig egybegyűlt többi alapítványokhoz csatoltatik.

— **Magyarellenes tüntetés Bukarestben.** Szombaton, e hó 25-én, mint évfordulóján a kolozsvári memorandum-pör vádlottjai elítéltetésének, Bukaretdben — mint nekünk írják — magyarellenes tüntetés volt. Este mintegy 150 diák gyűlt össze egy nyilvános helyiségben. Elsőnek Roberto Fava, a hirhedt olasz zsurnaliszta tartott az egybegyűltekhöz egy fulmináns beszédet, a melyben annak a meggyőződésének adott kifejezést, hogy rövid idő múlva román trikolor fog az „elnyomott területeken“ is lengeni. Beszéltek még Urechia, Jancovescu Delavrancea és más vezetői a mult évben lefolyt protestálási mozgalomnak. Az egyes szónokok izgató hangu beszédeit a gyűlésen résztvevők frenetikus tetszénnyilvánításokkal fogadták. Ezután elhatározták, hogy a fogságban levő martirokhoz üdvözlő táviratokat küldenek. Hogy a oláh hatóságok tettek-e valaminemű lépést a tüntetések megtorlására, arról tudósításunk nem szól, valamint arról sincsen hírdünk, hogy Dumba köyet erről az esetről tett-e jelentést Goluchowsky külügyminiszternek.

— **Halálra ítélt asszony.** Emich Mária szabadkai illetőségű mosonő a mult évben Zágrábban áttért a nazarénus hitre. Közvetlen az átérés után jelentkezett a bíróságnál és feljelentette önmagát, hogy két gyermekét egy hét napos és a következő évben egy háromnapos leánykáját gyufaolddal megmérgezte úgy, hogy mindkettő egy napi kilodás után meghalt. Az azonnal megindított vizsgálat beigazolta a kettős gyilkosságot és a zágrábi törvényszék két napi tárgyalás után Emich Máriát gyermekei ellen követett orgyilkosság büntetésében bűnösnek mondotta ki, a miért a kir. törvényszék kötel általi halálra és az eljárási költségek megfizetésére ítélte. Az elítélt le akart térdelni, de az elnök felszólítására állva maradt. Erre aztán kijelentette, hogy mindennel megelégszik, mit a bíróság határoz. A védő semmiségi panaszt jelentett be.

— **Szerződöttesek a vigszínházhoz.** A vigszínház igazgatósága ujabbban szerződésel kínálta meg Császár Imrét és Császárné Alszei Irmát. Befezett tény Haraszthy Hermin asszonynak és Rónainé Balogh Etelnek a szerződöttesé. A szerelmes színész szerepkörére Molnár Lászlót nyerték meg, a kit a nemzeti színház érthetetlen okokból nem szerződöttesett. A naiva szerepköre nincsen betöltve. Lehet, hogy Kálmár Piroskát szerződöttesik, lehet, hogy Tárnoky Gizellát, a ki a minap épen ebből a célból lépett föl a városligeti szinkörben. Csongory Mariska szerződöttesé szintén szóban forgott éppen úgy, mint Kúry Klárác, e szerződöttesek azonban finansziális természetű differenciák miatt meghiusultak. Szerződöttesek már Bíró Gizellát s kilátás van arra, hogy szerződöttesik Hegyi Aranka asszonyt a kinek finom művészete a népszínházban immár nem érvényesülhet. A nemzeti színházról ujabbban Faludy szerződöttes el a vigszínházhoz. Komikái szereprekre szerződöttesek már Nyilassy Matyás, a ki a mult esztendőben a városligeti szinkörben játszott s minden valószínűség szerint Szatmáry Árpád a budai szinkör legvilágóbb férfitagja is az új színház köte-

létébe fog lépni. Lánecz Ilka asszony szerződöttesé teljesen bizonyos, a Vizváry-pár szerződöttesét azonban pénzügyi differenciák hátráltatják.

— **Ajánlkozás.** Egy jó családból való 18 éves fiatal ember, ki egy évig egy gazdaságban gyakornoki minőségben volt alkalmazva — a gazdasági teendők végzésében jártas s IV. gymn. oszt. végzett hason minőségben alkalmazást keres.

A kiadóhivatal üzenete.

W. B. urnak N. Ilonda A küldött nyilatkozat nem közölhető.

LEGUJABB.

(Az „Ellenzék“ eredeti táviratai.)

Lobanow herczeg ünneplése.

Pétervár, máj. 31.

Lobanow herczeg külügyminiszter 50 éves szolgálati jubileuma alkalmából tegnap fogadás volt, melyen a diplomáciai kar megjelent.

Főloszlattott tanács.

Bécs, máj. 30.

A helytartó főloszlatta a községtanácsot. Ezzel véget ért Lueger és a városi tanácsosok hivataloskodása.

Dr. Friebelsz bizatott meg az új választás elrendelésével s az ügyek ideiglenes vezetésével, ideiglenes hivatalnokok által.

A zsidók körében azt beszélnek, hogy a tanácsot egyenesen a király utasítására osztallták fel az antiszemita botrányok miatt. Biztos azonban, hogy az új választásoknál az antiszemita n a g t ö b b s é g b e n lesznek.

Miniszterek Bécsben.

Bécs, máj. 31.

Bánffy Dezső és Jósika Samu miniszterek ma reggel Bécsbe érkeztek.

Bánffy Dezső ma délben hosszabban tanácskozott Goluchowsky külügyminiszterrel. A tanácskozáson jelen volt Windischgrätz hg. osztrák miniszterelnök is.

A király a bécsi zavargásokról.

Bécs, május 31.

A bécsi börsén ma az a hír terjedt el, hogy a király a bécsi polgármesterválasztás alkalmával lefolyt zavargásokról Windischgrätz előtt elítélőleg nyilatkozott, s hibáztatta, hogy a zavargások ellen kevés intézkedést tettek.

Azt beszélnek, hogy Heyskal lovag rendfőnök és Windischgrätz herczeg a király nyilatkozata miatt lemondottak.

Uj franczia Panama.

Budapest, május 31.

Párisból jelentik, hogy holnap a parlamentben nagy leleplezések lesznek a déli vasut ügyében.

Kiderült, hogy Jules Röches hat éven át mint miniszter is 6 ezer francot kapott ügyvédi honorárium cím alatt, bár nem is volt ügyvéd.

Flóry kiküldött bírói szakértő egy millió százezer francot talált indokolatlanul elkönyvelve, a melyből vesztegettek.

Felelős szerkesztő:

BARTHA MIKLÓS.

Segéd-szerkesztő és kiadó lapulajdonos:

MAGYARY MIHÁLY.

Nyilttér.

Fürdő-nyitás.

A sztojkai gyógy-fürdő folyó évi junius hó 15-én

nyitattik meg

s adatik át a közhasználatnak.

Sztojka, 1895. május 26.

A fürdő-igazgatóság.

2—3

Alapos oktatást

AZ UJ DIVATU

műhímezésben

eredeti Singer varrógépen készséggel és ingyen ad.

NEIDLINGER G., Hidutca 14. sz.

Hol ügyes és jó bizonyítványokkal ellátott **űgnyőkök fix fizetés és magas jutalék mellett felvétetnek.**

6—10.

H I R D E T É S E K.

Nőspan

kerestetik,

ki gazdasági tanfolyamot végzett és több évi gyakorlattal bír,

most, vagy szeptember 1-én.

Ajánlatok e lap kiadóhivatalába.

378. (2-2)

Borraktár belmonostor-utca 7. sz. alatt.

Ajánlja a közeledő ünnepek alkalmából

valódi

erdélyi fehér és piros asztali,

valamint

CSEMEGE-ES FAJ-BORAIT

mérsékelt áron.

10 liter rendeléseknél a házhoz szállítatik.

379. (2-2)

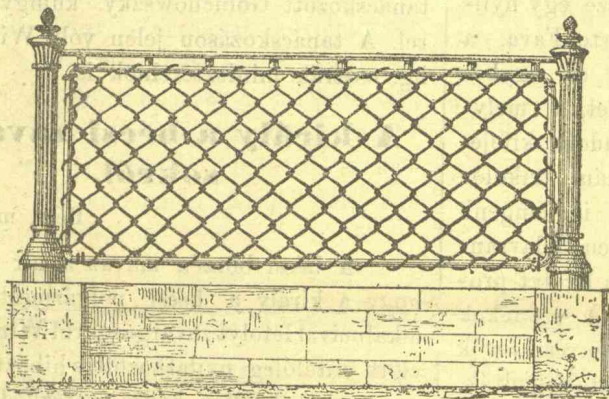
Borraktár belmonostor-utca 7. sz. alatt.

LÉBER GYULA

első erdélyi sodrony szövet-fonat és szitaáru gyára,

KOLOZSVÁRT,

Torda-utca, Nagy testvérek volt sarkó-raktárában.

Ajánlja minden e szakba vágó munkáit, ugymint: kertek, erdők, vadaskertek, szőlők, sirhelyek stb. bekerítéséhez való gépfonatait; majorsági udvarok fonattal való bevonását; pincze, padlás, felső világossági, magtár és éléskamara ablakok rostélyzatát; áthányó rosták szén, koks, kavics, föld és porond válogatásához; szikra fogók cséplő- és egyéb gépekhez.

Nemkülönben zöldre festett lágy szövet szelelő-rosták, Backer-féle rosták és egyébféle használatra vas-, réz- és czimszövetek, sarkosarak különféle mintákban; Kruppa sodrony szegélyzetek különféle mintákban, fakeretbe foglalt rosták, sziták különféle szélőkre, igen erősen készítettnek és gyári árak szerint számíttatnak.

Acél tüskés sodrony kertek, delelők stb. bevonásához jutányos ártért fel is huzatik.

Képes árjegyzékkel kívánatra ingyen és bérmentve szolgálnak.

A nagyérdemű helyi és vidéki közönség becses pártfogását kérve

289. [10-20] teljes tisztelettel: **LÉBER GYULA.**

Bérbe adó

Székely-Udvarhely mellett

körülbe ül

400 hold jó minőségű birtok,

összes gazdasági épületek és felszereléssel, másfél millió forgalmu fedélcserep- és téglagyárral, nagy forgalmu savanyuviz forrásokkal, 4 kerékű lisztelő malommal és cseretörővel, több kisebb nagyobb bérházal.

Értekezhetni Ugron Ákos országos képviselővel, Budapest, Pauler-utca 12. szám.

350. (8-30)

A Pünkösdi ünnepekre!

A egnemesebb

Erdélyi természetes

HEGYI BOROK
és erdélyi champagner,

KÜKÜLLÓMENTI PEZSGÓ-BOROK,

a melyek valódiságáról kezességet vállalok, eredeti töltesben és raktári árakban kaphatók:

SEGESVÁRY ÉS TÁRSAI elzött id. Misesbacher J. B.

kereskedésében Kolozsvárt.

„SZÁSZVESSZŐSI“

kitünő asztali bor, literes palackz üveggel együtt 65 kr.

Nagyobb megrendelések borokra palackokban, vagy hordókban, külön en gros árjegyzék szerint, a segesvári vasúti állomásról küldetnek meg. (Magy. áll. vasut, keleti vonal.)

Nagy raktár: szilvoriumból, seprőpálínkákból és cognacból.

TEUTSCH B. JÓZSEF

borkiviteli üzlete Segesvárt, (Erdély.)

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

292. (6-7)

A kárpáti kasza a „Kaszás“ védjeggyel a legjobb kasza a világon

Kemény, szívós, csupán egyszeri kalapálással több napon át lehet vele dolgozni és egyetlen kaszkó fenéssel 2-150 lépésnyire lehet vele kaszálni még a legkeményebb hegyi fűben is. A „kárpáti“ kaszkót különben egész Magyarországon már már évről, mint a legkitűnőbbet ismerik és szó nélkül visszaveszem attól, a kit nem elégtene ki.

A valódi kárpáti kasza a „Kaszás“ védjeggyel egyedül csak is alulírott cégnél kapható.

Árak a következők:

A kárpáti kasza hossza a könyökkel együtt centiméterekben	60	65	70	75	80	85	90	95	100
Ára darabonként, krajczárban	70	80	90	100	110	120	130	145	160
Egy 5 kiló postacsomagban elfér	14	13	11	10	9	8	7	6	6

A ki egy postacsomaggal rendel, bérmentve kapja. A ki pedig 3 postacsomaggal rendel egyszerre, azonkívül egy kaszkót is kap ingyen ráadásul.

1 darab kárpáti kaszkó (fenőkö) első rendű 15 kr., 1 darab kárpáti kaszkó második rendű 10 kr.

1 kalapáló készlet üllő és kalapács angol acélból 75 kr.

MAUTHNER ÖDÖN magkereskedése, Budapest, Andrassy-út 23.

347. (3-4)

Legjobb arató- és fűkaszaló gépek

a D. M. Osborne & Co Anburn (Észak-Amerika) gyártmányai.

Kizárólagos raktár

fűkaszaló, marokrakó, arató és kévekötkből.

Tauffer Ferencz

utódánál

KOLOZSVÁRT.

Gyári raktár szénagyűjtők, cséplőgépek, rosták, Trieurók stb. mezőgazdasági gépekből.

Angol és belföldi kerékpárok (Bicycle) és összes hozzá tartozó felszerelések.

Uj Pneumatikus gépet 150 forintért.

337. (6-x)

Nyomatott Magyar Mihály nyomdájában Kolozsvárt, Belközép-utca 33. szám alatt.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.